

Předkládaná rigorózní práce se zabývá aktuálními problémy výchovného zacházení s odsouzenými a jeho účinnosti z forenzně psychologického hlediska. Reaguje na kontinuálně probíhající systémové změny ve vězeňství, které od devadesátých let významně mění celkovou koncepci i způsob výkonu trestu ve smyslu jeho humanizace.

Zachycuje vznik a vývoj i současný stav problematiky vnitřní diferenciaci odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody. Tématicky a obsahově navazuje na obdobně zaměřené vlastní dřívější práce. Samotné téma vyplynulo jednak z bezprostředních potřeb penitenciární praxe, jednak z nutnosti realizace legislativních změn uskutečňovaných ve vězeňství prostřednictvím zákona o výkonu trestu a prováděcích vyhlášek. Nastolení problému vnitřní diferenciaci u dospělých odsouzených nebylo ničím samoučelným a nhlavněji vyvstalo teprve až jako důsledek systémových změn podmínek ve vězeňství jako celku i v jednotlivých věznicích. Bylo zároveň odpovědí na závažné problémy s vězni v konkrétních podmínkách věznic pro výkon trestu a jednou z možností řešení nově vzniklé situace. Hledaly se cesty řešení, přičemž uplatňování rozličných variant vnitřní diferenciaci se stalo jednou z nich. Její uplatňování v praxi znamenalo změnu přístupu k odsouzeným. Současně řešení problému vnitřní diferenciaci bylo jedním z úkolů uložených GR VS ČR a jejich účelem bylo kromě zklidnění situace ve věznicích zavedení koncepčních změn do vězeňské praxe.

Jednou z podstatných změn vězeňského systému představovalo zrušení dosavadních tří nápravně výchovných skupin s platností od roku 1994. Tomuto kroku předcházela s dvouletým předstihem závazný úkol vypracovat ve všech věznicích "koncepty řešení", přičemž uplatňování rozličných variant vnitřní diferenciaci se stalo jednou z nich. Její uplatňování v praxi znamenalo změnu přístupu k odsouzeným. Současně řešení problému vnitřní diferenciaci bylo jedním z úkolů uložených GR VS ČR a jejich účelem bylo kromě zklidnění situace ve věznicích zavedení koncepčních změn do vězeňské praxe.

Jednou z podstatných změn vězeňského systému představovalo zrušení dosavadních tří nápravně výchovných skupin s platností od roku 1994. Tomuto kroku předcházela s dvouletým předstihem závazný úkol vypracovat ve všech věznicích "koncepty řešení", přičemž uplatňování rozličných variant vnitřní diferenciaci se stalo jednou z nich. Její uplatňování v praxi znamenalo změnu přístupu k odsouzeným. Současně řešení problému vnitřní diferenciaci bylo jedním z úkolů uložených GR VS ČR a jejich účelem bylo kromě zklidnění situace ve věznicích zavedení koncepčních změn do vězeňské praxe.

požadavek vyplynul z praktických potřeb penitenciární praxe a zároveň představoval přípravu pro novou profilaci, tedy vnější diferenciaci ústavů.